

nisationer for Arbejdsløshedsunderstøttelse i Schweiz har ingen Verdens Betydning, disse Kasser ere ikke tvungne, de ere faa og vise ingen Ting. Det eneste, man kan bygge noget paa, er Oplysningerne fra Gent, og dem har jeg anført.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Poul Rasmussen*): Det ærede Medlem ved nok, at det Materiale, Kommissionen indsamler, hvad enten den nu indsamler for meget eller ikke, omfatter ikke blot Forholdene i Danmark, men ogsaa Forholdene i Udlandet.

Borgbjerg: Der var i den højtærede Indenrigsministers Imødegaelse af dette Lovforslag, i alt Fald af dets hurtige Fremme, en Fremstilling af denne Sags Historie og navnlig af, hvad der gik forud for Kommissionens Nedsættelse, som jeg gerne vil imødegaa, fordi jeg ikke tror, den højtærede Minister husker rigtig. Jeg vil gøre det saa meget mere, som jeg finder det beklageligt, at den højtærede Minister og dette Tings Flertal modsætte sig dette Lovforslags Fremme. Der er det enestaaende ved Situationen, at her foreligger et Lovforslag indbragt fra konservativ Side, støttet af Socialdemokraterne, altsaa et Lovforslag, som man skulde tro havde enestaaende Betingelser for at blive hurtigt fremmet. Ellers hedder det gerne, naar vi Socialdemokrater bebrejde Regeringspartiet, at det gaar saa langsomt med Reformen, navnlig med sociale Reformen, at der er saa mange Hensyn at tage, særlig til den konservative Side i Landstinget. Nu er der neppe nogen Tvivl om, at hvis Regeringen og Regeringspartiet vilde fremme dette Lovforslag, og det kom op i det andet Ting, vilde det Parti, som de ærede Forslagsstillere tilhøre, det Parti, der omtrent er Flertal i Landstinget, yde det en lige saa varm Støtte og lige saa hurtig Fremme, som det samme Partis Medlemmer her i Salen ønske. Vel er dette Parti ikke Flertal deroppe, men det er dog meget nær derved, og med en lille Smule Støtte fra den ene Socialdemokrat, der er, og fra enkelte radikale Venstremænd, vilde der let kunne tilvejebringes et Flertal i Landstinget for denne Sags Fremme. Alene den Omstændighed er kedelig, at der ikke bliver Lejlighed til at lade Landstinget og dets Højre tage Stilling til denne Sag. Det vilde i mange Maader være interessant, og det er derfor beklageligt, at man ikke vil fremme dette

Lovforslag og ikke lade det komme op i det andet Ting.

Naar den højtærede Minister begrundede sin Modstand mod dette Lovforslags hurtige Fremme dermed, at der i 1903 blev nedsat en Kommission, som blandt andet skulde tage Arbejdsløsheds-spørgsmaalet under Overvejelse, at denne Kommission blev enstemmig nedsat, og at alle Partier i denne Sal dermed have givet denne Kommission en saadan Opgave, hvorfor det ikke vil være rigtigt nu at tage Sagen op til særlig Behandling, husker den højtærede Minister fejl. Stillingen er saaledes, at der fra Socialdemokraternes Side Gang paa Gang fra Midten af Halvfemserne og derefter hvert eneste Aar er indbragt Forslag om Statsstøtte til faglige Understøttelseskasser for arbejdsløse, men Gang efter Gang har dette Forslag mødt Modstand, for Resten baade fra Højres og fra Flertallets Side her i Salen. Vi indbragte ogsaa et saadant Forslag i Samlingen 1902—03. Samtidig var der saa fra anden Side rejst en Bevægelse for at komme til en Invaliditetsforsikring. Det var i alt Fald det, man angav som det positive Maal. Men under Debatterne, ved Motiveringen i Pressen o. s. v. fik man dog Indtrykket af, at Formaalet i alt Fald for en stor Del var det negative at komme bort fra den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Den kritiserede man nemlig stærkt. Det ærede Medlem for Løvel (*Anders Nielsen*) gik saa vidt, at han kaldte den en social Ulykke, i hvert Fald for noget, der kunde udvikle sig i den Retning. Og man havde fra Flertallets Side den største Interesse i at komme bort fra den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Vi maatte fra vor Side bestemt protestere imod denne Udtalelse. Vi mene, at det ikke er det ideale, men at det dog gennemfører noget, og det er ikke Formaalet fra socialdemokratisk Side at komme bort fra den bestaaende Alderdomsunderstøttelse, men at supplere den, navnlig med en Alderdomsforsikring. Saaledes var altsaa Stillingen. Man indbragte fra Venstres Side først Lovforslag om, at Folketingsudvalget skulde tage Sagen op. Men man indsaa, at den Vej var ufremkommelig, og Aaret efter indbragte man Lovforslaget om Kommissionens Nedsættelse. Da dette Forslag fremkom, og vi stadig indbragte vore Arbejdsløshedslove, var det, det ærede Medlem for Løvel som Flertallets Ordfører i Arbejdsløsheds-sagen sagde, at man maaske ogsaa kunde give Kom-